

Põhikohtuasja pooled

Isik, kelle väljaandmist taotletakse: Aleksei Petruhhin

Teine menetlusosaline: Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūra

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 18 esimest lõiku ja artikli 21 lõiku 1 tuleb tõlgendada nii, et Euroopa Liidu ühe liikmesriigi kodaniku või kodakondsuseta alalise elaniku väljaandmise korral liikmesriigi ja kolmanda riigi vahel sõlmitud väljaandmise lepingu alusel riigile, mis ei ole Euroopa Liidu liikmesriik, tuleb tagada sama kaitsetase, mis tagatakse väljaandva liikmesriigi kodanikele ja kodakondsuseta alalistele elanikele?
2. Kas sellises olukorras peab selle liikmesriigi kohus, millelt taotleti väljaandmist, kohaldama selle Euroopa Liidu liikmesriigi väljaandmistingimusi, mille kodanik või alaline elanik isik on?
3. Juhul kui välja tuleb anda nii, et ei võeta arvesse selle liikmesriigi kodanikele ja kodakondsuseta alalistele elanikele ette nähtud konkreetset kaitsetaset, millelt väljaandmist taotleti: kas liikmesriik, millelt väljaandmist taotleti, peab kontrollima, et järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 19 ette nähtud tagatist, st nõuet, et kedagi ei tohi välja anda riiki, kus teda tõsiselt ohustab surmanuhtlus, piinamine või muu ebainimlik või alandav kohtlemine või karistus? Kas selline kontroll võib piirduda selle tuvastamisega, et väljaandmist taotlev riik on piinamise tõkestamise konventsiooni osaline või tuleb tuvastada tegelik olukord, võttes arvesse hinnangut, mille on sellele riigile andnud Euroopa Nõukogu organid?

Tarif Akhrasi 27. aprillil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 12. veebruari 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-579/11: Tarif Akhras versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-193/15 P)

(2015/C 205/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Tarif Akhras (esindajad: *Solicitor* S. Millar, *Solicitor* S. Ashley, QC D. Wyatt, *Barrister* R. Blakeley)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada osaliselt Üldkohtu (seitsmes koda) 12. veebruari 2015. aasta otsus kohtuasjas T-579/11: Tarif Akhras vs. Euroopa Liidu Nõukogu;
- tühistada kohtuasja T-579/11 menetluses vaidlustatud meetmed, mille kuupäev on 23. märts 2012 ja hilisem, apellanti puudutavas osas;
- mõista Euroopa Liidu Nõukogult välja apellatsiooniga seotud kulud ja Üldkohtus toimunud menetluse kulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma apellatsioonkaebuses kaks väidet.

Esiteks rikkus Üldkohus õigusnormi, asudes seisukohale, et nõukogul on õigus kohaldada eeldust, mille järgi sai apellant võimalolevast režiimist kasu ja/või toetas seda; ja Üldkohus ei kohaldanud õiget kriteeriumi, nimelt kas tuvastatud asjaolud kujutavad endast piisavalt konkreetseid, täpseid ja üksteist toetavaid tõendeid, mille alusel saab väita, et apellant sai võimalolevast režiimist kasu ja/või toetas seda.

Teiseks rikkus Üldkohus õigusnormi sellega, et moonutas küsimuse puhul, kas apellant sai võimalolevast režiimist kasu ja/või toetas seda, tõendeid; juhul kui tõendeid ei oleks moonutatud, oleksid need tõendanud, et apellant ei saanud võimalolevast režiimist kasu ja/või ei toetanud seda.

Kui Üldkohus ei oleks kõnealust eeldust kohaldanud ja/või kui ta oleks kohaldanud õiget kriteeriumi ja/või kui ta ei oleks moonutanud kõnealuseid tõendeid, oleks ta tühistanud kohtuasjas T-579/11 vaidlustatud meetmed, mille kuupäev on 23. märts 2012 ja hilisem.

29. aprillil 2015 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-200/15)

(2015/C 205/33)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Wasmeier ja P. Guerra e Andrade)

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et Portugali Vabariik on rikkunud ELTL artiklist 10 tulenevaid kohustusi, sest ta kohaldab teistest liikmesriikidest Portugali territooriumile toodud kasutatud sõidukite maksubaasi väljaselgitamiseks sõidukite hinnalanguse arvutamise süsteemi, mis ei arvesta sõiduki tegelikku hinda ja ei võta eeskätt arvesse hinnalangust enne ühe aasta möödumist sõiduki kasutuselevõtust ega täiendavat hinnalangust üle viie aasta vanuste sõidukite puhul;
- mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon on seisukohal, et Portugali sõidukimaksu seadustiku artikli 11 sätted diskrimineerivad Portugali toodud sõidukeid, st Portugalis müüdavaid selliseid kasutatud sõidukeid, mis on registreeritud teises liikmesriigis. Nimelt kohaldatakse teistest liikmesriikidest toodud sõidukite suhtes (erinevalt algusest peale Portugalis müüdavatest kasutatud sõidukitest) maksumäärasid, mis ei peegelda adekvaatselt sõiduki hinnalangust. Eelkõige väheneb maksumäär alles pärast ühe aasta möödumist sõiduki kasutuselevõtust ning pärast viie aasta möödumist sõiduki kasutuselevõtust ei saa vähendamise määr olla suurem kui 52 %.
